

عنوان مقاله:

شیوع بیماری سلیاک در بالغین شهرستان ساری

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 6، شماره 1 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حافظ تیرگر فاخری

رضا ملک‌زاده

محمد رضا اکبری

مسعود ستوده

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: مطالعات اندکی در کشورهای غرب آسیا در مورد شیوع بیماری سلیاک صورت گرفته است و در ایران تنها یک مطالعه به بررسی شیوع بیماری سلیاک در اهداء کنندگان خون پرداخته است. هدف این مطالعه بررسی شیوع بیماری سلیاک در شهر ساری است. مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی در سال ۱۳۸۲ روی ۱۴۳۸ نفر (۶۸۶ مرد و ۷۵۲ زن، متوسط سن ۳۵.۵ سال از محدود سنی ۱۸-۶۶ سال) افراد اهل شهر ساری به روش تصادفی لایه ای انجام گردید. نمونه های خون افراد مورد مطالعه تهیه شد. در تمامی نمونه ها IgA سرم بررسی و افراد مبتلا به کمبود IgA از مطالعه خارج شدند. تمامی نمونه های تحت بررسی human recombinant tTG (IgA tissue transglutaminase antibody) تمامی افرادی که سرولوژی مثبت برای آنتی بادی tTG داشتند، نمونه برداری از روده باریک صورت گرفت. بیوپسی ها بر اساس کارایتریای اصلاح شده Marsh طبقه بندی شدند. یافته ها: در تمامی نمونه ها IgA سرم طبیعی بود. ۱۳ نفر از نظر آنتی بادی IgA - tTG مثبت بودند (۶ مرد و ۷ زن متوسط سن ۳۷.۵ سال). تمامی افرادی که سرولوژی مثبت داشتند به جز یک نفر در بیوپسی از روده باریک تغییرات بافتی منطبق بر انتروپاتی حساس به گلوتن در آنها یافت گردید. یکی از ۱۳ نفر Marsh مرحله صفر، ۸ نفر Marsh مرحله ۱، ۳ نفر Marsh مرحله II و ۱ نفر Marsh IIIa داشتند. نتیجه گیری: حداقل شیوع حساسیت به گلوتن در افراد عموم جامعه در شمال ایران ۱ به ۱۲۰ است. این یافته مشابه نتایج مطالعه انجام شده در مطالعه اهداء کنندگان خون و نیز مشابه شیوع بیماری سلیاک در کشورهای غربی است. لذا بیماری سلیاک در ایران نادر نیست.

کلمات کلیدی:

tissue transglutaminase antibody, بیماری سلیاک, Celiac disease, Tissue transglutaminase antibody, General population

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724581>

